

ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Με υπουργική απόφαση που δημοσιεύτηκε στις 21/3/20 επιβάλλεται η προσωρινή απαγόρευση λειτουργίας όλων των εκπαιδευτικών δομών και λειτουργιών στα πλαίσια των μέτρων για την «προστασία» της κοινωνίας από τον κορωνοϊό. Σε αυτή την υπουργική απόφαση περιλαμβάνεται και η εκκένωση όλων των φοιτητικών εστιών στην Ελλάδα με διορία την Τετάρτη 25/03/20 και ισχύ (μέχρι τώρα τουλάχιστον) ως τις 10/4/20. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες άμεσα κινητοποιήθηκαν και έχουν αρνηθεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους με αγωνιστικές αποφάσεις μέσα από τις γενικές συνελεύσεις των Συλλόγων τους – σε εποχή απαγόρευσης των συναθροίσεων και της κυκλοφορίας – σε Αθήνα (ΦΕΠΑ, ΝΕΕΜΠ), Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Κομοτηνή και Ρέθυμνο.

Όπως φαίνεται και σε αυτή την περίπτωση το “Μένουμε Σπίτι” δεν ισχύει για όλες κι όλους! Δεν ισχύει για τους φτωχότερους φοιτητές που μένουν στις εστίες, δεν ισχύει για χιλιάδες εργαζόμενους, δεν ισχύει για αυτούς κι αυτές που έχουν επιταχθεί να εργάζονται στον βωμό του “κοινού καλού”, ούτε για τους φυλακισμένους και φυσικά ούτε για τους χιλιάδες μετανάστ(ρι)ες που βρίσκονται στα κέντρα κράτησης και την Πέτρου Ράλλη.

Οι φοιτητές/ριες μέσω της εργασίας τους στο πανεπιστήμιο αποτελούν την δεξαμενή παραγωγής γνώσης του κράτους που δέχεται όλο και περισσότερο επίθεση τα τελευταία χρόνια. Με την κατάργηση του ασύλου προωθείται όλο και περισσότερο η πειθάρχηση της έρευνας στην υπηρεσία του στρατού, της αστυνομίας και των εταιρειών. Οι φοιτητικές εστίες συγκεκριμένα, αποτελούν εδώ και χρόνια έναν βραχνά, ένα περιττό έξοδο του κράτους. Δεν αποφέρουν κέρδη, παρά μόνο έξοδα. Στα πλαίσια της “κρίσης” του κορωνοϊού, κράτος και πανεπιστήμιο προσπαθούν να πετάξουν έξω τους φοιτητές,

αναίρωντας στην πράξη τις δημόσιες διαταγές τους, για μη μετάδοση του ιού στην επαρχία, αφού την ίδια ώρα καλούν τους φοιτητές να «γυρίσουν στα χωριά τους». Ενώ ταυτόχρονα αδιαφορούν τόσο για την κοινωνία που έχει δημιουργηθεί εντός των εστιών και τα αιτήματά της, όσο και για το αν οι φοιτητές/ριες μπορούν και θέλουν να μετακινηθούν από τα σπίτια τους.

Το κράτος παίρνει μέτρα «προστασίας» της κοινωνίας που όμοιά του, σε τέτοιες καταστάσεις, δεν έχουμε ξαναδεί. Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι θα αξιοποιήσει την πανδημία του κορωνοϊού για να προωθήσει ακόμα πιο γρήγορα τα μέτρα που έχει στο σχεδιασμό του: ανάμεσα στην επίταξη της εργασίας, στα διευρυμένα ωράρια, στην ακραία εντατικοποίηση της εργασίας σε συγκεκριμένους κλάδους και την απαγόρευση της ελεύθερης μετακίνησής μας, δίνεται η εντολή για μία πολύ πιο επιθετική κίνηση ενάντια στα κατώτερα στρώματα.

Στις ανατολικές γειτονιές της Αθήνας όπου δραστηριοποιούμαστε, τα πανεπιστήμια και οι εστίες εκτός από κύρια κατοικία για πολλούς από εμάς, είναι και τόποι κοινωνικοποίησης και αγώνα, με καταλήψεις και κινηματικές υποδομές, με χώρους πρασίνου για όλους τους κατοίκους των γειτονιών μας. Οι φοιτητές στις εστίες έχουν χρόνια τώρα δώσει αγώνες για τις βασικές τους ανάγκες και για να μη γίνουν οι εστίες μια ακόμη μπίζνα για κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες. Η κατάληψη των 36 ημερών στο ΙΝΕΔΙΒΙΜ πριν 2,5 χρόνια ήταν μια αγωνιστική εμπειρία που απλώθηκε σε όλη την Ελλάδα και άφησε σημαντικές παρακαταθήκες, σε μια εποχή που η κοινωνική ειρήνη και συναίνεση βασίλευε στα πανεπιστήμια. Αυτούς τους αγώνες εμείς θα τους υπερασπιστούμε. **Καλούμε τον κόσμο του αγώνα να κάνει το ίδιο, τον καλούμε να σταθεί στο πλάι των εστιακών φοιτητών, ενάντια στον εκδιωγμό τους.**

**ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΡΑΞΗ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ Σ’ ΑΥΤΗ ΤΗ ΒΙΑΙΗ ΣΥΝΘΗΚΗ**

ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΙΛΙΣΟΣ

Αναρχική Κοινότητα Αγώνα στα Ανατολικά της Αθήνας
ypogeios_ilisos@espiv.net | ypogeios-ilisos.espivblogs.net

Μάρτης 2020